

AZET

3/2017

Z činnosti klubu – členské a výborové schůze

Přírůstky klubové knihovny

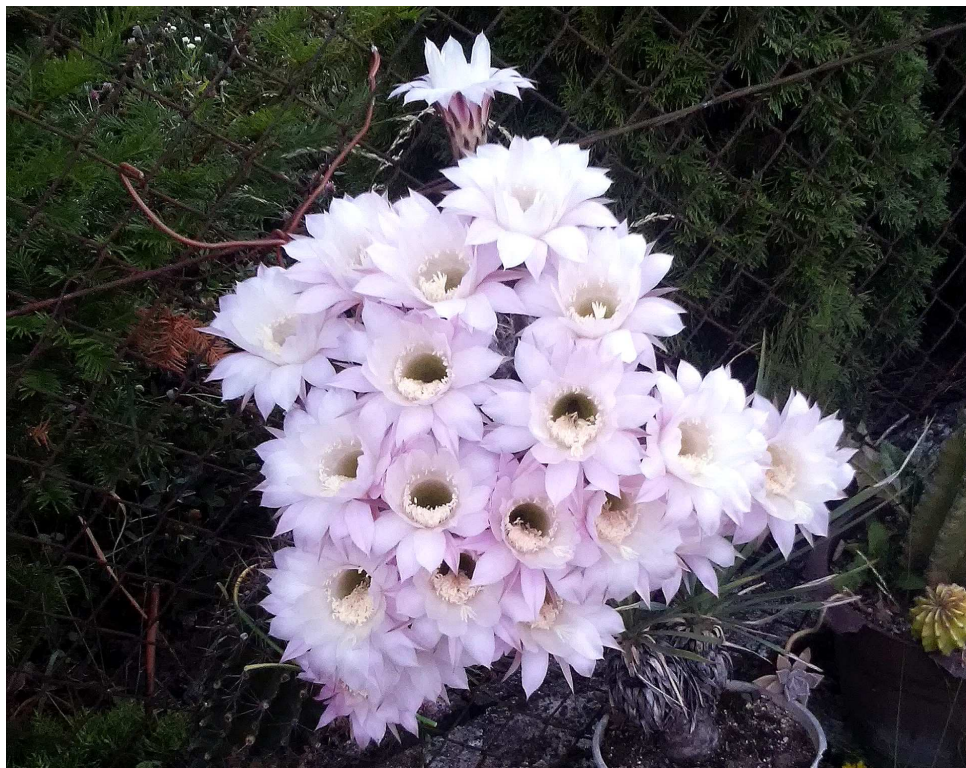
Výstava kaktusů →

Napsali jste sami

Návštěvy a cestování

Společenská kronika

Kytka čísla: *Echinopsis* u plotu

Léto budiž pochváleno

A taky jaro, podzim a zima nebo po kaktusářsku, jak kdysi prohlásil pan Harašta, jaro a předjaří. Chválím léto, protože konečně – byť mírně – u nás zapršelo, což malinko pomohlo všemu živému. Pravda, zemědělci v době žní mají asi jiný názor, leč já jsem vděčný i za tu trochu, ať spadla, kdy spadla. Sucho je už třetí rok a poprvé, co bydlím ve Vlkově, se stalo, že rybník nenatekl do své obvyklé hladiny. Vytvořila se pláž, která vzápětí začala zarůstat pestrým plevelem. Dočká se náš rybník ve „zdraví“ za devět let svých pětistých narozenin?

Ani pohled do korun ovocných stromů není kdovíjak povzbudivý. Ovoce bude hodně málo, někde pomrzlo v květu, u nás opadaly už nasazené plody, uvidíme, co zůstane. Stromy si odpočinou a na jaře to zkusí znovu. Bez ohledu na to, co si o tom myslíme. Aspoň něco funguje.

Velmi pomalu si zvykáme na měnící se charakter počasí a většina si stále ještě nepripouští, že naše chování je jednou z hlavních příčin, natož aby pocítili potřebu něco dělat.

Naše sdružení je tu však především kvůli pěstování a zkoumání kaktusů, což se zřejmě docela daří. Máme za sebou tradiční výstavu, která se vydařila ke spokojenosti, s radostí mluvíme o úspěchu – o tom kousek dále v listě.

Propukly prázdniny. Dovolené. Cestujeme. Doháníme, co jsme nestihli jindy. Někdo odpočívá. Někdo nabírá síly přepnutím do jiného režimu, přeorientováním se na jinou činnost. Často na takovou, jakou chce dělat pro radost, místo té, jakou musel.

Činnost v klubu, ač by se mohlo kvůli vynechaným členským schůzím zdát, nepřešla do letní stagnace, stále pokračuje. Výbor se schází, kaktusáři cestují na výstavy a do sbírek, připravuje a domlouvá se další – pro členy už lépe viditelná – činnost.

Prázdniny pro řadu z nás znamenají výluky v dopravě, zdlouhavé a méně pohodlné cestování, objíždky, náhradní dopravu, zmatky a zpoždění, nebývale zvýšený provoz a čekání zvláště v době, kdy bychom chtěli a potřebovali být někde jinde a dělat něco jiného. Snad i to brzy skončí.

A o čem budou z této doby jednou psát učebnice dějepisu? Těžko odhadovat. Zřejmě však bude naše doba popisována nějak takto: Hospodářské oživení, nebývale nízká míra nezaměstnanosti, máslo stojí kolem padesáti korun, napětí a přetrvávající konflikty ve světě, postpravdivá společnost. Zejména poslední bod je významný. Dospěli jsme do doby, situací a prostředí, kde se naprosto otevřeně mluví o tom, že jsme krmeni lžemi, mlžením a manipulacemi, zatímco to málokoho znepokojuje. Moře pokusů o vzbuzování strachu a nenávisťi prokládané úsilím o růst spotřeby a degradaci hodnot, na nichž dříve společnost stavěla. Někdo říká, že takové jevy bývají poslíčky významných změn a srovnávají dnešní dobu třeba s obdobím krátce před pádem Římské říše. Nikdo si však nedovede představit, jak by ta změna měla vypadat a projevat se. Pouze jednotlivé jevy naznačují dílky skládačky. Jedni straší a druzí z toho těží (možná ti stejní). Další se smějí těm ostatním. Někdo se bojí, jiný je opatrný, další bezstarostný a ještě další lehkomyšlný. Jiní – ti vzácnější, však nikoli ojedinělí – mají naději, otevřenou mysl, jsou slušní a ohleduplní a to nejen vůči bližním, ale i k životnímu prostředí. Třeba tím, že si neberou více, než potřebují. Nedají se oblnout, zkoumají, přemýšlejí, porovnávají. Je to vše velmi pestré až složité. I přesto dobře pochopitelné na základě přírodních zákonů.

Úvodní povídání patří zakončit raději něčím povzbudivým. Třeba tím, co vás čeká na dalších stránkách. Kromě obvyklých článků o činnosti klubu a jeho výboru se dostane na minule odložené věci. Velmi mě potěšil počet vesměs drobných, leč milých příspěvků především od členů klubu. A ačkoliv číslo příliš nenafoknou, jsou hezkým signálem toho, že se nebojíte a nestydíte podělit s ostatními tímto způsobem o své zážitky a zkušenosti s kaktusy. Upřímně vám za to děkuji. Vedle toho se činili i členové výboru. I jim patří můj dík. Máme dokonce povídání o několika zajímavých rostlinách. Uvidím, jak to půjde poskládat dohromady. Vypadá to, že ani tentokrát nebude mít Azet obvyklý počet stránek. Nechám to plynout a až se zastavím, umažu to na číslo dělitelné čtyřmi.

Tož hurá do toho, ať máte co číst na začátku druhé části klubové sezóny.

Pohoda, hezký den

Josef

Nevešlo se minule

Zpráva revizní komise o finančním hospodaření za rok 2016

Revizní komise provedla kontrolu pokladní knihy, pokladní hotovosti, inventáře a inventární knihy a knihovny a na jejím základě konstatuje:

Pokladní kniha a ostatní doklady jsou úplné, přehledné a mají všechny náležitosti. Výše pokladní hotovosti souhlasí se zápisem v pokladní knize, inventář a inventární kniha souhlasí se skutečností, počet publikací v knihovně souhlasí s počtem publikací v evidenční knize.

Finanční hotovost byla čerpána v souladu se schváleným plánem.

Mimořádný výdaj na dataprojektor a notebook byl projednán na členské schůzi, důvod již byl řečen, že parametry starého zařízení již neodpovídají potřebám klubu.

Revizní komise vypracovala ke dni 17. 1. 2017 nový seznam majetku, který je přiložen ke zprávě revize a zahrnuje:

- Diaprojektor Meopta, navrhuje k trvalému vyřazení, nepředpokládáme jeho používání.
- Diaprojektor (který používáme).
- Dataprojektor nový, Epson.
- Dataprojektor BENQ, který navrhuje k vyřazení, ponecháme jej však jako záložní.
- Nový notebook.
- Starý notebook Acer, navržen k vyřazení, ponecháme si jej však v záloze.
- Pevný disk Western Digital, 2 TB.
- Dvě příruční pokladny kovové.
- Promítací plátno o velikosti 2 × 1,5 m.
- Promítací plátno o velikosti 3 × 2 m. Vyřazujeme je z důvodu špatného technického stavu.
- Knihovna, nástavec na knihovnu a kaktusářské publikace v počtu 1205 ks. Poznámka: Knihovna je uložena u př. Stuchlíka, ostatní materiál u předsedy Metely.

Za revizní komisi Lubomír Hrubý

Přírůstky knihovny

Autor	Název	Rok	Jazyk	Číslo	
T. Sato	Atlas kaktusů XXVIII.	2013	česky	1142	
	Haworthia	2013	jap.	1143	
	Kakteen und andere Sukkulenten 2013	2013	něm.	1144	
	Cactaceae etc. 2012/13	2012/13	slov.	1145	
	Adenium 1996–2004	1996/04	česky	1146	
	Azet 2009–2013	2009/13	česky	1147	
	Azet 2009–13	2009/13		1148	
	Kaktusy 2013	2013	česky	1149	
	Adenium 2009–12	2009/12	česky	1150	
John Pilbeam	Stapeliads	2010	ang.	1151	
Fr. Bodeker	Ein Mammillaria-Vergleichs-Schlüssel	1933	něm.	1152	
Luis Pfeiffer	Cacteen (reprint)	1837	něm.	1153	
F. A. Guil. Miquél	Monographia generis Melocacti (reprint)	1841	lat.	1154	
	Zeměpis světa – Mexiko a Střední amerika 14	1931	česky	1155	
	Mitteilungsblatt GÖK 2012	2012	něm.	1156	
	Mitteilungsblatt GÖK 2013	2013	něm.	1157	
	Zeměpis světa – Jižní Amerika 15/1	1929	česky	1158	
	Zeměpis světa – Jižní Amerika 15/2	1930	česky	1159	
	Almanach KK Plzeň 1965–2015	2016	česky	1160	
	C. F. Förster, T. Rümpler	Handbuch der Kakteenkunde (reprint)	1886	něm.	1161
	Gordon Rowley	Encyclopedie des plantes grasses	1978	fra.	1162
Erik Haustein	The Cactus Handbook	1988	ang.	1163	
Steven A. Hammer	Mesembs - The Titanopsis Group	2013	ang.	1164	
	Gymnofil 2009-2013	2009/13	česky	1165	
	Kaktusy 2014	2014	česky	1166	
	Kaktusy 2014	2014	česky	1167	
	Kaktusy 2014	2014	česky	1168	
	Kakteen und andere Sukkulenten	2014	něm.	1169	
	Turbinicarpus 1996–2004	1996/04	něm.	1170	
	Mitteilungsblatt GÖK 2014	2014	něm.	1171	
	Gertrud & Ad Konings	Cacti of Texas in their natural habitat	2009	ang.	1172
Joël Lodé	Taxonomy of the Cactaceae, Index	2015	ang.	1173	
Joël Lodé	Taxonomy of the Cactaceae, I	2015	ang.	1174	
Joël Lodé	Taxonomy of the Cactaceae, II	2015	ang.	1175	
R. Mottram	Atlas kaktusů XXIX.	2014	česky	1176	
	Mamillaria index	1980	ang.	1177	
Gabriel Vereš, Jiří Štembera	Mrazuvzdorné kaktusy Severní Ameriky II	2015	česky	1178	
Elisabeth & Norbert Sames	Austrocactus 2015	2015	něm.	1179	
Rudolf Heine	Lithops – Lebende Steine	1986	něm.	1180	
Klaus Ingenwepelt	Mittagsblumen, Eiskraut und andere mesembs	2015	něm.	1181	
Rudolf Schmied	Die anderen Sukkulenten - (m)eine Auswahl	2014	něm.	1182	

Autor	Název	Rok	Jazyk	Číslo
Friederika Hübner, Ulrich Tränkle	Stapelia & Co.	2009	něm.	1183
Moritz Grubenmann	Madagascar – Ein Naturparadies	2012	něm.	1184
Anton Hofer	Turbinicarpus	2013	něm.	1185
Eckhard Meier, Jochen Bockenmühl	Epikakteen	2014	něm.	1186
Andreas Hofacker	Notokakteen	2013	něm.	1187
Detlev Metzging	Die Gattung Gymnocalycium	2012	něm.	1188
Herbert Thiele	Wunderbare Welt der Parodien	2011	něm.	1189
T.Boeuf, M. Berchtold – K. Horn	Yucca und Hesperoyucca	2009	něm.	1190
Werner van Heek, Willi Strecker	Die Gattung Ariocarpus	2008	něm.	1191
Fickenschner, Bercht, Schölz, Wittau	Lobivia & Co.	2015	něm.	1192
Tóth Norbert, Libnár Antal	Hordókaktuszó	2009	maď.	1193
	Atlas kaktusů XXX.	2015	česky	1194
	Kaktusy 2015	2015	česky	1195
	Kaktusy 2015	2015	česky	1196
	Kaktusz-Világ 2013	2013	maď.	1197
	Kaktusz-Világ 2014	2014	maď.	1198
	Cactaceae etc. 2014–2015	2014/15	slov.	1199
	Kakteen und andere Sukkulenten 2015	2015	něm.	1200
	Mitteilungsblatt GÖK 2015	2015	něm.	1201
Hans Frohning	Kakteen in Eis und Schnee	2016	něm.	1202
Karweck-Kerschbaum-Mächler. . .	Eriosyce	2016	něm.	1203
	Atlas kaktusů 2016	2016	česky	1204
John Pilbeam	Stapeliads	2014	ang.	1205

Fotka na plakát

Do letošního výběru fotky na plakát výstavy přispěli následující členové klubu: Chromá, Škaloud, pár Švestková-Lachký a Tihelka. Ve výběru bylo 12 fotografií. Jedna byla vyloučena předem pro formát na stojato a protože nebylo možné ani ořezem získat případný obrázek na plakát. Jeden snímek nezískal ani jeden bod.

Hodnotilo devět členů výboru, pěti až jedním bodem oceňovali snímky, které se jim nejvíce líbily. a výsledek je takový:

1. Červenokvětá rebutie od páru Švestková-Lachký, znáte z plakátu, 29 bodů. Na-prosto přesvědčivé vítězství. Fotoaparát Panasonic DMC FZ-18.
2. Snímek dua Švestková-Lachký, 19 bodů. Fotoaparát jako předešlý.
3. Snímek Jiřího Škalouda, 16 bodů. Fotoaparát Konica Minolta Dimage A200.

Všem přispěvatelům děkujeme. Úspěšné snímky pravděpodobně využijeme na předběžný leták výstavy nebo k jinému vhodnému účelu. I v dalším roce bychom chtěli fotku na plakát vybírat podobným způsobem. Myslete na to, prosím, už včel a vybírejte úlovky ze svých archivů, abyste je měli připraveny, jakmile vás začátkem roku 2018 výbor opět vyzve.

Schůze výboru 21. 3. 2017

Schůze výboru se sešla na obvyklém místě u předsedy Petra Metely v Líšni. Byla vyhodnocena minulá schůze s přednáškou Zdeňka Járy jako zdařilá a přínosná, kromě hezkých fotografií zaujaly informace o pěstování a rozmnožování kaktusů.

Dále byl upřesněn program následujících přednášek. byl navržen zářijový zájezd a jeho program a organizace následující členské schůze.

Hlavním bodem byla však příprava výstavy, jejíž termín se kvapem blíží.

Bylo určeno, že Azet vyjde jako dvojčíslo, aby mohl být v květnu odeslán na distribuci s časopisem do Prahy. Dále vyvstal úkol hledat vhodné místo pro umístění klubové knihovny, která zatím funguje u bývalého předsedy Stanislava Stuchlíka.

Nakonec členové poblahopřáli k narozeninám Radkovi Čechovi. Výbor mu zároveň děkuje za zajištění občerstvení.

Členská schůze 7. dubna 2017

Na schůzi nás přivítal předseda Petr Metela. Nejdůležitějším bodem byla příprava výstavy. Petr připomněl termín výstavy i začátek brigád, svoz rostlin, jejich označování (ceny doporučuje zaokrouhlovat na násobky pětikorun), pravidla chování v areálu firmy Čtyřlístek, parkování před prodejnou, půjčování vozíků apod. a nechybělo pozvání na slavnostní zahájení. Zároveň požádal o doplnění seznamu služeb, aby byly všechny dny dostatečně obsazeny. Připomněl pravidla označování rostlin a zacházení s nimi. Plakáty zrovna nejsou k dispozici, do konce přednášky však budou.

Karel Kašpárek – distributor tisku nabízí hromadné objednání Atlasu sukulentů.

Cenami do následného slosování vstupenek přispěli pánové Křivánek, Dohnalík, Střítecký a zřejmě ještě jeden (jméno jsem však nezachytil).

Organizační část schůze skončila po dvanácti minutách přivítáním přednášejícího Jiřího Jandy z Pávova u Jihlavy, kterého si pamatujeme z přednášky asi před čtyřmi lety,

Přednášku zahájil slovy, že moc nepřednáší a není dobrý vypravěč, což v zápětí svým výkonem vyvrátil.

Věnoval se rodu *Monanthes*, z něhož se dříve pěstovaly sotva dva druhy, ač jich třeba na ostrově Tenerife roste až šedesát.

Rostliny se vyznačují tím, že nemají obvyklé zásobní orgány. Jsou vydány napospas přírodě, a proto jim velmi vyhovují právě Kanárské ostrovy pro polohy chráněné před přímým sluncem. Oceňují rosu a mírnou pravidelnou vláhu. Dalším jejich důležitým atributem je absolutní spolehlivost kvetení, nejvíce v květnu a červnu. Někdy kvetou i dříve a potom znovu v obvyklé době.

Pro pěstování potřebují rytmus jako v přírodě: Plný růst z jara a kvetení, přes léto odpočívají, pouštějí nejstarší listy, na podzim se opět probouzejí a přirůstají. U nás se probouzejí v únoru, ať je meteorologicky jakýkoliv. Vývoj je velmi rychlý. Reagují však velmi citlivě na vodu. Když se to přežene, je třeba je chvíli nechat nasucho, aby se stáhly do původního vzhledu. Nejvíce je však potřeba chránit je před přehřátím a plným sluncem. Rostliny se snadno nechávají opylovat hmyzem a vzniká mnoho hybridů a přechodných

typů. Systém uvádí asi deset hlavních druhů, názory botaniků se liší, neboť je těžké určit, co je pravý druh a co je přírodní hybrid.

Dostali jsme se na ostrov Tenerife. Rostou tam všude, jen na jihu, kam se jezdí turisté koupat, je jich méně, protože je tam na ně příliš horko. Rostou v různých nadmořských výškách od moře až do hor. Jandovi nejezdí jako kaktusáři podle GPS, jdou naslepo a vyhledávají dvoucentimetrové chomáčky. Byli tam v roce 2008, viděli na jednom místě tisíce rostlin, čtyři druhy a hybridy ve stejné oblasti vzájemně propletené. Po několika letech tam nenašli nic, protože mezitím nastal velmi horký a suchý rok, takže téměř vyhybnuly. Budou muset čekat, než se zase zavlečou a rozmnoží.

Rostliny mají na svém povrchu bublinové, měchýřkovité buňky, takže vypadají jako posypané krystalky. Ty slouží k zachytávání vody. Podle počasí se mění jejich množství. Rostliny přirůstají dichotomickým dělením. Střed zaschne a vyrazí dva, čtyři výhonky a tak vznikají tělíčka kulovitého tvaru. Staré rostliny tvoří kmínky, což se namísto zmlazování dá využít na formování sukulentních bonsají. Přesazovat rostliny stačí jednou za dva roky. Je žádoucí stříhat odkvetlé květy. Jednak se tím zmenšuje prostor pro škůdce a urychlí se tím další kvetení. Rovněž tím rostlinám odlehčíte, takže se tolik nedeformují.

Pan Janda pěstuje rostliny rád v keramice, kterou vyráběl Lađa Zatloukal. Ten však již nežije a zůstala po něm spousta keramických krásně patinovaných misek.

Přednáška rozhodně nebyla jednotvárná. Přednášející přeskakoval od pěstování k povídání o cestách a nalezištích a vyprávění prokládal zmínkami o keramice a kam na ni chodí. Rostliny jsou miniaturní a není snadné pro ně sehnat přiměřeně malé květináče. Proto k sázení využívají kamínky s dírkami. Stačí malé množství substrátu. Jeden ministronek se dostal i do pelhřimovské knihy rekordů a stal se mediálně proslulou kytkou. Říkají mu Preck. Pelhřimov je městem rekordů a tím i městem magorů. Rekordy jsou opravdu dost šílené, o některých jsme se rovněž doslechli.

Rostliny rostou ve skalách, ve štěrbinách mezi kameny. Krajina je tam překrásná, přednášející doporučuje k návštěvě a k toulání po horách. Jindy rostou rostliny v rozpadavém tufu. Jsou schopny vyžít téměř z ničeho. Mají-li dost času, vytvoří si dokonce jakýsi kaudex.

Jediný druh – *Monanthes laxiflora* – má rád plné slunce. Mívá vybarvené listy, u nás však, protože se probouzí do slabého slunečního svitu, bývají listy zelené.

Dále Jiří Janda vyprávěl o řadě druhů, o pěstování, o tom, abychom byli opatrní při letnění těch rostlin, protože velmi chutnají plžům, o tom, že vytvářejí voskový povlak, který mívá různý charakter a podle něj rostliny vypadají velmi pestře.

Další zajímavostí bylo, že někdy před dvaceti lety dostal od jakéhosi pěstitele rostlinu, která se velmi nápadně podobá nedávno nově popsané rostlině *M. subrosulata*. Mnohé nasvědčuje tomu, že by to mohla být právě ona.

V poslední části přednáška nabrala mírně na tempu, následovala jedna rostlina za druhou, jeden příběh za druhým, krajinky i snímky ze skleníku.

Přednáška byla zakončena přáním, aby se zítra podařil Kometě ten mečbol a aby se v budoucnu mohla utkávat i s Duklou Jihlava.

Dostalo se i na několik dotazů, třeba na konkrétní podmínky pěstování – starý skleník, do kterého fouká a je to jako malé Tenerife...

Mezitím donesl Radek Čech plakáty na výstavu a po hodinu a deset minut trvajících přednášce jsme se odebrali na posezení do nedaleké Severky.

Schůze výboru 18. dubna 2017

Schůze se opět sešla v Líšni u předsedy Petra Metely. Začalo se s hodnocením – tedy pochvalou minulé přednášky Jiřího Jandy. Byl upřesněn program následujících akcí a zejména přednášek a přednášejících. Hlavně se však jednalo o nadcházející výstavě a mluvilo se už mnohem konkrétněji o podrobnostech a úkolech členů výboru zejména v propagaci a v přípravě. Bylo stanoveno, že Azet vyjde tentokrát jako dvojčíslo a připomenuta potřeba hledat vhodné místo pro klubovou knihovnu. Rovněž bylo naplánováno zajištění následující členské schůze a přednášky.

Členská schůze 5. května 2017.

Schůzi začal předseda Petr Metela rychlým shrnutím pokynů k výstavě. Předal slovo Jiřímu Peňásovi, který doplnil pokyny pro příjem rostlin.

Oficiální část ukončilo slosování, do něhož přispěli pánové Vašíček, Soška a Mrkva (a možná ještě někdo, nemáme jistotu). Výbor všem dárcům děkuje. Cen bylo hodně a mnoho vstupenek bylo odměněno.

Po deseti minutách bylo hotovo a přivítali jsme přednášejícího – pana Jiřího Musila, který v loňském roce – v listopadu – navštívil Mexiko.

Prohlásil, že je mu ctí navštívit největší klub na Moravě. Ze své přednášky nechce dělat nekonečný strohý cestopis, jakých jsou mraky, chce pojmut svou přednášku jako deset nej... této výpravy do Mexika.

Prvním nej... byla nejlepší parta, jakou si vůbec dovedete představit: Začal počítáním a přidělováním čísel: Uno – Honza Jíška, studoval veterinu v Brně a chodil do našeho klubu, „nehumanní lékař“. Druhým byl on sám – organizátor cesty. Třetím byl Karel Sladký, klubový i expediční pokladník, staral se i o vnitřní dezinfekci a využíval k tomu každou příležitost. Další byl mladý člen Mili (?) Sýkora pocházející z nejuvýchodnějšího místa republiky. Jako hasič se usadil v Plzni, kde si našel i ženu. Dále byl představen Jirka Vinař – nejstarší člen výpravy, jinak keramik. Byl s nimi předtím na cestě do Argentiny. Prodal jednu ze svých tří keramických pecí a přidal se k výpravě i do Mexika, kam jej to táhlo více. Dále Petra Jísková – dcera Honzy Jíšky, členka klubu, ohromný živel, pomáhá tátovi s kaktusy, užívala si to. A nakonec Lábus – Luboš Kanca. Dělá filmy, natáčí, zpracovává film natočený na expedici.

Druhým nej... je nejzajímavější lokalita. Kam šlápněš, tam kytka. V prezentaci na fotce jednoho metru čtverečného zakroužkovává rostlinky většinou zatažené do země. Aseliformisky, fosuláčky, mamilárie...

Třetím nej... jsou nejnáhodnější nálezy. Ty vznikaly při zastávkách, které si vyžádal tlak v tělesných útrobách.

Čtvrtým je největší překvapení – Cerro Bola – lokalita astrofyt a dalších rostlin ve státě Coahuila.

Pátým nej... je nejsevernější v Mexiku. Jeli méně obvyklou cestou, aby v náročném prašném terénu dorazili do laguny. Opět se potvrdilo, jak nesnadné je najít první rostlinu a oč lépe to jde poté, co někdo tu první objeví. V této lokalitě nacházeli kaktusy ve spárách mezi kameny.

Šestým nej... jsou nejkrásnější thelokaktusy. Jiří Musil jmenoval několik lokalit, kde tyto rostliny našli. Rostliny byly obrovské, zážitek z přírody je nejlepší. Zároveň tam potkali ariokarpusy, i krystalní formy.

Sedmým nej... je největší mejdan v Mexiku podle rad Karla Pavlíčka. Potkali i partu slovenských cestovatelů a strávili s nimi bujarou noc. Nakonec poklidili, odstranili odpad, vyfotili se a jeli dále.

Osmým nej... jsou nejočekávanější lokality astrofyt asterias, aztékíí ritteri a aztékíí hintoni. Prostě a jednoduše – nejprofláknutější rostliny.

Devátým nej... je nejkrásnější den – z Jaumave do Jaumave. Lokalita astrofyt myriostigma. Koupání v jezírku v těžko dostupné jámě či kaňonu. Po sejítí 420 schodů však byli odměněni.

Desáté je nejsmutnější – Tula, pěkné, upravené městečko, konec, loučení. Nedaleko pyramidy Slunce a Měsíce, kam už nešli a jejichž obrázky se s námi Jiří Musil rozloučil.

Mezi body z toho desatera nej... se samozřejmě vešlo obvyklé vyprávění o rostlinách a lokalitách i o tom, jak může kaktusy doma postihnout třeba monilióza, kterou u nás známe jako chorobu poškozující naše ovoce. Našli a potkali i jiné rostliny a živočichy, třeba pavouky a želvy. Nechyběla ani zmínka o návštěvě rozsáhlých a úžasných jeskyní, což svědčí o tom, že v té oblasti muselo být kdysi hodně vody.

Bylo vidět, že přednášející si přednášku, která trvala hodinu a třičtvrtě, i cestu, o níž mluvil, vychutnal s radostí a s nadšením. My, jako posluchači, ostatně taky. Mělo to svou dynamiku, bylo to pestré a zajímavé. Vyvážená míra kaktusů, cestopisu, člověčího vyprávění, gastronomie, pěstování agáve a pálení tequily, národopisu... Tak nějak by se dal shrnout zážitek z květnové přednášky.

Schůze výboru 16. května 2017

I tato výborová schůze se konala u předsedy Petra Metely v Líšni. Kromě hodnocení minulých přednášek – velmi pozitivního – vyvstala debata o pořízení vlastního ozvučovacího zařízení, o výši honorářů a příspěvků na cestovné pro přednášející – zatím beze změny a plánování následujících přednášek.

Hlavním bodem byla ovšem pochopitelně pro tuto dobu příprava výstavy kaktusů. Vždyť brigády na instalaci propuknou přesně za týden v úterý.

Sedím na kolejích, které nikam nevedou...

Muzikanti začínají hrát jednu z mých nejoblíbenějších a já mám právě nejvyšší čas utíkat na trolejbus a na vlak. Co se dá dělat. později mi nic pořádně nejede. Končí pro mě zahájení letošní výstavy kaktusů. Sedělo by se rádo ještě chvíli v příjemné společnosti kamarádů z Astrophyta, při mému srdci blízké trampské muzice a zpěvu, jenže všeho do času.

Začínám tak nějak divně odprostředku. Chci psát o výstavě. Pomínu-li že její příprava začala téměř půl roku předem na výborových schůzích a jednáním se šéfem Zahradního centra Čtyřlístek v Brně-Bystrci, pro řadu členů začala v úterý 23. května první brigádou.

Bylo nás tam dost, příprava nebyla příliš náročná a vše potřebné jsme stihli dobře a včas. Následoval příjem rostlin, který řídil Jiří Peňás a aranžování, kterého se ujala Jarka Životská. Osvědčená sestava. Vše se povedlo, nenastaly žádné vážné problémy a propracovali jsme se k pátečnímu zahájení.

Poslední úpravy, doplnit na poslední chvíli pár cedulek a jde se ven ze skleníku, kde již čeká kapela s mexickou svatbou. Mechulíni se oženili, ...*mexickou nocí své štěstí hledám*... Budou projevy vašnostů. Ale kdepak, muzikanti se do toho opřeli znovu a rvou struny na ostře synkopickém foxtrotu Emila Františka Buriana Chlupatý kaktus. Je milé, že se po letech naučili kvůli nám něco nového.

Až včil: Přichází Petr Metela a pronáší svůj krátký projev:

Vážení přátelé, dovolte, abych vás přivítal na tradičním zahájení. Myslím si, že už se stalo opravdu velkou tradicí. V podstatě už čtvrt století se zde plus/mínus ve stejné sestavě scházíme a musím uznat, že každým rokem ta výstava je hezčí, a když jsem se na to v klidu díval dopoledne, musím přiznat, že se mi líbí zas o něco víc. Možná to zní trošičku nafoukaně, ale opravdu, díky tomu, že samozřejmě přivází te vy, vystavovatelé, krásné kytky, za což bych vám chtěl poděkovat, samozřejmě musíme poděkovat i brigádníkům, kteří zde udělali obrovský kus práce a v neposlední řadě musím zmínit naši aranžérku Jarušku Životskou, bez které bychom to v podstatě nikdy pořádně dohromady nedali, takže Jarko, velký dík. [Potlesk a pochvalné bručení pro Jarku.]

A samozřejmě, když tedy děkuji, největší dík patří vedení – řediteli inženýru Kutílkovi, bez jehož vydatné pomoci a obrovské tolerance vůči nám, kdy nám umožňuje, abychom si tady prakticky čtrnáct dní dělali, co chceme, čímž ho taky někdy pořádně rozčilujeme... [Ing. Kutílek: „Letos né.“] Ano, letos opravdu, až jsem z toho měl trošku strach, jak to všechno dobře šlo, podezřele dobře to všechno vycházelo, všechno to klaplo, takže ještě jednou mockrát děkuju a panu řediteli [podáváje mu lahev tequily] malé poděkování za tu trpělivost s námi.

A slova se ujímá Ing. Kutílek: „Dámy a pánové, vážení hosté, milí pichloni. Jsem rád, že jsme tady spolu – pomalu to bude – třicet let, co se tady scházíme a vy jste prád taková stabilní. Třeba – dozvěděl jsem se, jestli je to pravda, nebo ne – že klub skalničkářů, který tady třicet let byl, končí, protože už nemají tu sílu, mladí neexistují a vy jste vytrvalí. My jsme tomu vděční, protože chceme, aby naše firma byla pestrá a vy k tomu dost napomáháte. Jsem rád, že jste tady. My se taky snažíme, když tady každý rok jste, vidíte, že vždycky něco nového postavíme, ono to není zadarmo, jsme čistě soukromá firma, teda víceméně moje, takže to není jednoduché jen tak utáhnout. Děkuji vám mockrát, že jste přišli a hezky se bavte a pijte.“

Za potlesku popřál Petr Metela všem dobrou zábavu, šel otevřít výstavu pro první nedočkavé zájemce o nákup rostlin a ohlásil, že občerstvení už funguje.

„*Svět je plnej dobrejch kamarádů*...“ – už zase hraje muzika. Rozcházíme se, jedni na výstavu, druzí za občerstvením, o něž se starají Karel Kašpárek, Luboš Hrubý a manželé Čechovi.

Fotografie na plakát – páru Švestková-Lachký a Jiřího Škalouda

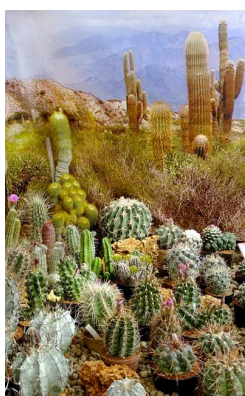
Příprava výstavy – první brigáda v úterý

Výstava 2017 – zahájení v pátek 26. 5. 2017

Výstava 2017 →

Rostliny p. Křivánka po řezu →

Roubování v Blansku 3. června 2017

Sympóziium v Praze 25. března 2017

Graham Charles a Jaroslav Vich (f. Petr Pavelka)

Předsálí (f. Lumír Král)

Za příjemného počasí ve vyprávění s kamarády při pivu a pěkné muzice ubíhá odpoledne a jsem zase na začátku – nebo na konci – nebo na konci začátku: „...*Koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou./Mraky vzaly Slunce zase pod svou ochranu./Jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu...*“

O výstavě bych mohl povídat dlouho. Mohl bych psát o tom, co kdo udělal pro přípravu a propagaci, jak byly zajištěny služby, kde jsou slabá místa, co je třeba příště vylepšit, co se naopak ukázalo jako nadbytečné apod. To jsme ostatně rozebrali – a možná zase budeme – na schůzi výboru. Jsou to věci trochu schované pro běžného návštěvníka a řadu členů. Mohl bych psát o vyúčtování či finanční bilanci. Možná příště. Zatím jen víme, že můžeme být spokojeni. Obstojná návštěvnost, úspěšný prodej rostlin, mírně zvýšené vstupné... O tom možná napíše povolanejší.

Já raději nechám hovořit obrázky v příloze uprostřed tohoto sešitku. Jen tak, pro připomenutí. Vedle těch dřívějších jsou trochu podobné a v něčem odlišné. Odrážejí skutečnost, trochu i náladu a styl výstavy. Opakovatelnost i jedinečnost. Najděte si to své.

Spíše pro úplnost uvedu popisky k obrázkům ze zahájení: Hudebníci někde mezi mexickou svatbou a chlupatým kaktusem; Ing. Pavel Kutílek a Petr Metela; pánové Jan Harašta a Stanislav Stuchlík; Jiří Vašina; Ota Tučka; Taňa Havelková; Petr Horákovský, Jaroslav Dobiáš; Jiří Urban, Jan Ziegrosser a Lubomír Hrubý; Jarka Životská.

A úplně nakonec pár hlášek z návštěvní knihy, které mě zaujaly a vypovídají o dojmech našich návštěvníků: „Krásná výstava za kterou děkujeme, kaktusáři Hodonín, Cigánková(?)“ „Nádherná výstava. Děkujeme. Šimon–Ivana“ „Opět zážitek ...“ A v podobném duchu dále na třech stránkách. Přišli návštěvníci i ze zahraničí. Třeba ze Slovenska. Víme, že i odjinud, jen se nezapsali. Největším zvonkem ovšem byla hláška úplně na konci: „Připadám si jako v Africe.“

Členská schůze 2. června 2017

Termín schůze vychází v posledních letech do průběhu výstavy. Ač bývá poněkud nižší účast způsobená i jinými příčinami, nebývají přednášky o nic méně zajímavé a užitečné. Třeba jako tentokrát. Leč popořádku.

Schůzi zahájil a vedl Petr Metela. Bylo to stručné a svižné. Připomenul probíhající výstavu a její slibný průběh. Jako cíl pro zářijový zájezd je navržena cesta na olomoucko. Byla jedna připomínka z pléna, přibližně takto: „Myslím si, že tato letošní výstava nestojí... – no, nestojí si tak, jako minulá léta, že je trošičku lepší.“ Petr poděkoval ještě jednou Jarce Životské za aranžování.

Do slosování vstupenek přispěli pánové Šopf a Hladký.

Hlavní prostor zůstal na přednášku. Přijel k nám – účastníkům zájezdů na plzeňsko známý – předseda kaktusářského spolku z Plzně Petr Česal.

Svou hodinu a půl trvající přednášku zahájil slovy, že je mu ctí přednášet o astrofytech v *Astrophytu*. Je to jeho oblíbený rod a klub.

Věnoval se zpracování porovnání makromorfologických znaků, zda odpovídají stanovištním typům. Ve druhé části se hodlá zabývat jednotlivými stanovištními typy a nejvíce druhem *Astrophytum capricorne*.

Světla zhasla a nastalo promítání. Petr se pustil do porovnávání znaků semen. Posléze však začal obecně o sukulentech. Jejich hlavními znaky je přítomnost zásobních látek a odlišný proces metabolismu – CAM. Ten se vyvinul u mnoha druhů rostlin i příbuzensky velmi vzdálených. Existují dva typy metabolismu kysličníku uhlíčitého – jeho fixace v noci. C3 – většina rostlin, C4 – výkonnější metabolismus, mají jej některé plevele. Jsou odděleny místně i časově a nemíchají se.

Od obecnosti se postupně přednášející dostal k sukulentům a kaktusům. Připomněl ještě vysvětlení pojmů konvergence a divergence.

Astrophytum je poměrně mladým rodem. Třemi základními znaky jsou ovločkování, mušlovitá semena a tvar květů. Květy vyrůstají na nejmladších areolách u vegetačního středu, mají velikost od 25 mm až po 14 cm. Barva je od čistě žlutých až po rostliny s červeným květem.

Byly vyzorovány souvislosti kvetení a počasí, zřejmě však ještě nejsou dost prozkoumané.

V rodu *Astrophytum* existuje řada hybridů a mutací, to však nebude obsahem dnešní přednášky.

Zajímavé je i odlišné otevírání plodů a astrofyt.

Výrazným znakem rostlin tohoto rodu je vločkování. Jde o velmi diskutovanou vlastnost, která se projevuje na většině rostlin rodu. Účelem může být ochrana před silným slunečním zářením, možná i před chladem, nejpravděpodobněji se však nabízí funkce pro zachytávání vody na povrchu rostlin.

Semena jsou charakteristická, mají mušlovitý tvar, existuje podobnost se semeny rodu *Frailea*. Přednášející porovnával a vyhodnocoval tvar semen i další morfologické znaky.

Při promítání upozorňoval na zeměpisné určení lokalit, na což mnozí přednášející zapomínají. Popsal zeměpisně Mexiko, rozdělení a přiřazení nejvýznamnějších lokalit druhů rodu *Astrophytum*. Zajímavé je, že ačkoliv se astrofyt snadno kříží, v přírodě, kde některé druhy rostou pospolu, ke vzájemnému křížení nedochází.

Přednáška byla dosti odborná a Petr Česal občas přeskakoval od tématu k tématu. Je to pochopitelné při snaze vysvětlit některé jevy nebo vlastnosti a pomocí posluchačům pochopit příčiny a souvislosti. Rychlé vyjadřování a řada odborných výrazů vedle zmíněného odsakování bylo chvílemi dosti náročné pro vnímání a zpracování sdělovaných informací. A přidá-li se k tomu doba pozdního pátečního odpoledne, tak o to více. I tak však byla přednáška pro mnohé velmi užitečná, aby si mohli porovnat a vyhodnotit své poznání a zkušenosti.

Petr hovořil i o praktických věcech jako o výsevech. V rychlosti vyprávění to nestíhám zaznamenávat, záznam mám k dispozici, na podrobný přepis nemám však tolik času. Hovořil i o technických věcech jako o roubování, např. o gumičkách, samozřejmě i o vhodnosti podnoží a způsobu zacházení s nimi.

Životnost jinak krátkodobě životaschopných semen se dá prodloužit uchováváním v chladu, čehož Petr využívá a v ledničce má vyhrazený prostor pro kaktusová semena.

Petr Česal se zabývá i studiem a vyhodnocováním různých znaků a vlastností a zabývá se i grafickým vyjadřováním korelací těchto znaků (ordinační diagramy). Dochází k závěrům, podle čeho je třeba hledat příbuznost jednotlivých druhů.

Byly i dotazy od posluchačů, třeba jaká může být rozdílnost semen stejných rostlin v různých letech. To však přednášející nesledoval. Předpokládá se, že i u kaktusů budou počty a velikost semen kolísat v závislosti na měnících se podmínkách. Fyziologie rostlin se prostě nedá ignorovat.

Měřil i pH půdy na různých nalezištích, aby zjistil, že se drží ve velmi úzkém rozsahu 7,1–7,2. Naproti tomu klimatické, respektive meteorologické charakteristiky bývají velmi rozdílné. To dokazují i předložené klimadiagramy. Proto nemůžeme jednoduše napat všechna astrofytá do stejného místa ve skleníku a očekávat, že se všem bude dařit stejně a že na to budou všechna ochotně reagovat.

Posléze se dostal k popisování jednotlivých druhů, jejich lokalit, přírodních podmínek a co to znamená pro pěstování. Zabýval se i variabilitou a vývojem morfologických změn rostlin v průběhu ontologického vývoje rostliny. Zmínil i zeměpisné a geologické charakteristiky nalezišť, nezapomněl ani na ostatní vegetaci.

Závěrečnou asi třetinu přednášky zabral výčet a popis jednotlivých druhů astrofyt a jejich lokalit. Tempo výkladu se mírně zvolnilo, takže už se dalo lépe vnímat a sledovat. Připadalo mi to takto optimální. O tuto část – respektive její prepis vás ochudím, protože by Azet musel poněkud ztloustnout a myslím, že už včil máme písmenek docela dost.

Nebýt občasného vyrušování řečmi a vyzvánění telefonů některých účastníků, nemělo to opět chybu. Prostě v Plzni to žije, jak dokazují poslední dvě přednášky.

Nakonec se rozloučil Petr Metela připomenuv nadcházející setkání gymnofilů, konec výstavy a pondělní brigádu na úklid.

Stanislav Stuchlík využil příležitosti a připomněl setkání notofilů, které se připravuje v České Třebové na poslední víkend v srpnu.

Roubování kaktusů v Blansku

I letos se blanenská menšina sešla na tradiční akci u Emila Vašíčka. Naplánoval ji tentokrát na sobotu hned po členské schůzi a zároveň v průběhu výstavy. Stal jsem jedním z prvních návštěvníků. Prohlédl jsem si známé skleníky – sbírkový na střeše domu i množárnu dole na malé zahradě.

Postupně přicházeli další návštěvníci a po přivítání a potřesení Emilovi – neboť tato událost je blízko jeho narozenin – se usazovali u stolu za domem. V družné debatě při vydatném občerstvení ubíhal pohodový den. Kvůli jiným povinnostem a vlastnímu programu jsem si jej však nemohl užít do konce a rozloučil jsem se po poledni.

Děkuji tedy Emilovi za pozvání, bylo to velmi příjemné a pohodové, leccos se člověk doslechne a přiučí, pochytí nějaké rozumy, nakonec se i pobaví, pro různé hlášky a vtípy se nikdy nechodilo daleko. Všechno fungovalo, nikomu nic nechybělo, někteří roubovali, někteří připravovali podložky, někteří vyprávěli, jiní spíše poslouchali, Emil se staral, aby nikomu nic nechybělo maje za zády skvělý servis – svou paní, která se snažila velmi důkladně. Počasí bylo rovněž docela příjemné a myslím, že nejsem sám, kdo na tento den rád vzpomíná. Takže snad za rok zase na shledanou. A ještě jednou díky za pozvání, Emile.

Gymnofil a gymnofilové

Nemohu stručně nezminít aktivity sesterské organizace, zejména proto, že množiny *Astrophyta* a *Gymnofilu* mají docela velký průnik – tedy řadu společných členů.

Nedávno jsem jako člen dostal první letoční číslo zpravodaje. Na osmadvaceti stranách formátu A5 jsou kromě úvodníku čtyři články: Prvním je překlad článku Helmuta Amerhausera popisujícího *Gymnocalycium riojense* subsp. *vertongenii*. Druhým je článek Massima Meregallioho a Tomáše Kulhánka o druhu *Gymnocalycium pugionacanthum*. Třetí je článek Miloslava Wernera Moje gymnocalycia a posledním je pohled Milana Kůrky z Plzně na *Gymnocalycium monvillei*. Zpravodaj je bohatý na obrázky, gymnofilové si určitě přijdou na své. A jak jsem se dozvěděl, očekává se letos i číslo 2.

Druhou akcí sdružení Gymnofil je setkání, které mělo proběhnout a zřejmě proběhlo v Brně-Bystrci v restauraci Hvězda. Přišlo mi pozvání a zahlédl jsem i na webu zmínku o tom, že k němu došlo. Sobotu 29. července jsem však neměl volnou, proto se nemohu rozepsat podrobněji o účastnících a programu. Možná to udělá někdo, kdo byl ve správném čase na správném místě. Tož gymnofilové – ať vám rostou.

Návštěva u Pepíka Skály v Klatovech

Dříve, než začnu psát o samotné návštěvě, chci se vrátit do doby minulé, do doby, kdy jsem poprvé navštívil Klatovy – bránu Šumavy.

Bylo jaro roku 1969 a já jsem byl členem Severomoravského družstva učňů oboru kuchař-číšník, které se zúčastnilo národního kola soutěže tohoto oboru v dnes již neexistujícím hotelu Bílá růže.

Ve volné chvíli při prohlídce města jsme se také po mnoha schodech dostali na dominantu města, Černou věž.

Při pohledu dolů, ihned pod věží byla malá kasárna a na kasárenském dvoře se pohybovali vojáci. Na tváři se mně v té chvíli vyloudil úsměv. Netušil jsem, že to je úsměv prchavý a dočasný. Uplynulo něco málo přes rok a na témže dvoře v těchto kasárnách jsem byl v zeleném i já. Musím ale ke cti tehdejší Československé armády říci, že na rozdíl od některých, kteří na vojnu nadávají, mně vojna dala do života dobrý základ a na tuto dobu rád a s nostalgií vzpomínám.

Jak šel čas, ubíhala léta a došlo k mnoha změnám. Do našich domovů se dostaly nové elektronické výrobky, mezi nimi i PC. Po čase jsem si i já tento zázrak techniky pořídil a připojil se k internetu. Už ani nevím jak, ale najednou jsem byl přihlášen na fóru plzeňských kaktusářů. Díky tomuto fóru jsem virtuálně poznal mnoho kolegů postižených stejnou zálibou jako já.

Mezi mnoha byl pod přezdívkou Josska i Pepík Skála. Již vícekrát jsem se do Klatov a k Pepíkovi chystal, ale různé okolnosti tomu chtěly, že se to podařilo až letos.

A tak jsme ještě se dvěma známými (nekaktusáři) v pátek 16. 6. vyrazili směr Šumava – obec Prášíly, kde jsme měli zajištěno ubytování.

V sobotu ráno jsme nasedli do auta a hurá směr Klatovy. Nevím, čím to je, ale ihned při prvním odbočení jsem najel do správné ulice a zazvonili u pěkné rodinné vilky. Než jsme

se nadáli, přišel nám otevřít usměvavý sympatický mladý muž, majitel sbírky kaktusů a sukulentů. Po srdečném uvítání nás zavedl do svého sukulentního království.

Ještě jsem se ani s přáteli nerozhlédl a přišla nás přivítat usměvavá a milá Pepíkova manželka. Zatímco přátelé spíš obdivovali pěknou a upravenou zahradu a sbírku sukulentů, já jsem obdivoval pěkně rostlé a upravené kaktusy.

Ve sbírce mně nejvíce zaujaly mamilárie, zejména ty tzv. zelené. Jak jsem se od Pepíka dověděl, jsou jeho velkou láskou a to mu na množství a krásu jeho rostlin rád věřím.

V době mé návštěvy byla velká spousta kaktusů v květu a tak jsem viděl nádherně kvetoucí *M. longifloru*, *lobivie*, *notokaktusy* i spoustu jiných druhů.

Pepík kaktusy pěstuje nejenom ve skleníku, ale také ve venkovních polykarbonátových stolech. Jak sám řekl, i jeho letošní chladné jaro prověřilo a ze stolů musel kaktusy narychlo na pár dnů s pomocí rodiny rychle stěhovat do domu.

V dalším skleníku je celý parapet věnován sukulentním rostlinám. Vzhledem k mé nevědomosti o těchto rostlinách mně Pepík provedl touto částí své sbírky a snad o každé z pěstovaných rostlin něco řekl.

Zatímco já si prohlížel kaktusy a sukulenty, moji dva spolucestující se usadili pod pěkným altánem a sledovali moje pobíhání sem a tam a také moje neumělé focení. Se svolením Pepíka k mému povídání přiložím i nějaké obrázky z jeho sbírky (viz s. 52).

Na závěr bych chtěl poděkovat Pepíkovi za milé přijetí a provedení jeho sbírkou. Jeho paní děkuji taktéž, zejména však za velmi dobré pohoštění, kterého se nám při návštěvě u Skálových dostalo.

Napsal a nafotil Jaroslav Kašparovský

Psék uvázané u plotu

Minulý rok na podzim jsem od známých dostal starý kaktus, o který se již nehodlali starat – už je nebavilo jej stěhovat sem a tam. Viděl jsem, jakou by měli radost, kdyby se kaktus dostal do rukou „odborníka“, za kterého mě považují a tak jsem si kaktus odnesl domů.

Kaktus je z rodu *Echinopsis*, nijak zvlášť cenný, nijak zvlášť hezký – spíš škaredý a přestárlý, se zkorkovatělou úzkou a křivou základnou v malém, dávno nevyhovujícím květináči. Kaktus jsem nechal tak, jak byl, přezimovat mezi ostatními a slíbil jsem mu, že ho na jaře zmladím řezem a přesadím. Zjara jsem kaktus vzal a protože svým tvarem, prohnutím a se svou výškou nemohl ani ležet ani stát, alespoň jsem ho způsobilně pomocí stahovacích pásků a drátu přivázel k plotu. Místo jsem vybral dobře, kaktus jsem měl stále na očích a při každém sekání trávy, když jsem hrkal sekačkou okolo, jsem mu říkal: „Až se napiješ, seříznu tě, abys nedělal ostudu.“ Kaktus stál u plotu a čekal. A protože byl k plotu pevně přivázaný, neutekl. Když přšelo, bylo dobře, když ne, tak jsem ho sem tam polil dešťovkou a pokaždé jsem ho ujistil, že se blíží doba jeho zušlechtění. Snad ze strachu z nože se najednou v horní části rostliny objevilo několik pupat. Ale ne dvě, tři nebo čtyři. – Bylo jich, jak my odborníci říkáme, hafo. Jednou večer se poupata otevřela a bylo jich naráz *devatenáct* a pak postupně ještě tři. Důkazem je uvedené foto.

Všem lidem i mně se kvetoucí rostlina moc líbila a teď nevím – mám kaktus řezat a nebo mu mám vyhradit trvalé místo u plotu?

Poznámka: Kaktus neroste z bílého keramického květináče jak by se mohlo podle některých fotek zdát. Naopak, roste z malého plastového květináče položeného v trávě na bok, takže není skoro vidět (mimo obraz).

Tak asi tak.

Text a foto na titulní stránce Lubomír Hrubý

Společenská kronika

V prvním pololetí letošního roku oslavili naši členové:

Kovář Milan 60 let

Hasoň Pavel st. 65 let

Machálek Jan, MUDr. 75 let

Kalous Jaroslav, Ing. Doc. CSc. 85 let

Výbor klubu jim děkuje za přízeň a přeje hodně důvodů k radosti a spokojenosti.

Zemřel Andrzej Mucha, muž několika tváří

Asi se ještě budete pamatovat na krásnou přednášku, kterou měl v Brně v říjnu 2015 Andrzej Mucha o svém oblíbeném rodu *Parodia*, který je – spolu s některými dalšími rody kaktusů – dneska dosti ve stínu. Považujme si této přednášky a snažme si ji uchovat v paměti, protože další přednáška v jeho podání už nebude. Zemřel totiž zcela neočekávaně v neděli 16. 7. ve věku 72 let.

Byl uznávaným odborníkem na rod *Parodia*, v Polsku publikoval v domácím časopise, u nás pravidelně přispíval do Atlasu kaktusů, předběžně se s ním také domlouvalo vydání Kaktusy – speciál, pochopitelně o parodiích. Aktivně pracoval rovněž v mezinárodní společnosti Inter-Parodia-Kette. Mezi českými – i brněnskými – kaktusáři měl hodně známých, často za nimi jezdil do České republiky. Vůbec mu přitom nevadila dlouhá cesta z Gdaňska, jen když se mohl setkat se spřízněnými kaktusářskými dušemi. S našimi i s dalšími kaktusáři jezdil také na stanoviště kaktusů, v Jižní Americe (Bolívie, Argentina, Peru) byl celkem sedmkrát. Na cestách strávil více než půl roku, ujel přitom více než 60 000 kilometrů. Doma na balkoně shromáždil cennou kolekci kaktusů rodu *Parodia*. Ještě v květnu tohoto roku měl v Polsku přednášku – pochopitelně o parodiích. Byl nejenom pěstitelem kaktusů, ale rovněž řadu let významným funkcionářem v polských kaktusářských organizacích.

Kaktusy byly jenom jedna z jeho vášní. Měl veliký zájem o polské architektonické památky, profesně pečoval o jejich technický stav jako architekt, v jeho péči byl také např. zámek Malbork nebo palác ve Wilanově.

Dalším jeho zájmem byla hudba ve stylu blues. V mládí hrál na baskytaru ve skupině, později alespoň jezdil pravidelně na koncerty blues doma i jinde v zahraničí.

Vše už je minulost, zůstanou jen vzpomínky. Nezapomeňme.

Na snímku Tomáše Blaczkowského je Andrzej Mucha (vlevo) a Andrzej Wandzik, prezident PTMK (Polskie Towarzystwo Miłośników Kaktusów).

Stanislav Stuchlík

Sympózium Praha 2017

Dne 25. března 2017 se uskutečnilo Tradiční pražské sympozium v přednáškovém sále Městského úřadu Prahy 8-Libně v ulici U Meteoru. Zahajovacího slova se ujal předseda pražského spolku přítel Ivan Běťák. Na programu byly čtyři přednášky. Bohužel se omluvil Rikus van Veldhuisen z Holadska, ale jeho přednášku o sukulentech zastoupil Jakub Jilemnický.

Jako první přednášející se nám představil Graham Charles z Velké Británie. Seznámil nás s rodem *Matucana*, ukázal nám tyto rostliny jak na nalezištích především v oblasti okolo Rio Maraňon, tak v kultuře. Mohli jsme vidět také novinky tohoto rodu kaktusů. Graham Charles nám představil také svoji novou knihu o již zmiňovaném rodě kaktusů, kde popisuje třídění těchto rostlin nově podle DNA. Tlumočení nám zajistil Petr Pavelka.

Následovala druhá přednáška přítele Romana Štarhy s názvem Flóra severní Etiopie a Džibuti. Mohli jsme vidět sukulenty z rodu *Caralluma* a také *Aloe djiboutiensis*, popsané teprve asi před 7 lety. Obdivuhodný je jeho způsob poznávání nových oblastí, a to bez automobilu, pouze pěšky a veřejnou dopravou. Na fotografiích jsme mohli také spatřit některé zástupce fauny z oblasti plazů a pavoukoců.

Po přestávce následovala přednáška přítele Zlatka Janeby s názvem Mexiko 3× jinak. Nejprve jsme mohli vidět rovinatou krajinu poloostrova Yucatan. V této oblasti se vyskytuje pouze malé zastoupení kaktusů, můžeme zde vidět především zástupce rodů *Mammillaria* a *Selenicereus*. Zde bylo jejich cílem znovuobjevení kaktusu *Mammillaria yucatanensis*, to se však nezdařilo. Zajímavá je ale doprovodná vegetace z oblasti orchidejí, bromélií a tilandsí.

Dále představil oblast středního Mexika, kde už bylo zastoupení kaktusů bohatší. Poslední část přednášky se věnovala oblasti na poloostrově Baja California.

Jako poslední se nám představil Jakub Jilemnický s přednáškou Jak hledati sukulenty v krajině Jižní Afriky. Přiblížil nám, jakým způsobem si plánuje cesty za sukulenty do Afriky a maximálně využívá výdobytky moderní techniky jako např. satelitních snímků, GPS atd. Dále nám zábavnou formou popsal, na co všechno musí každý cestovatel promyslet před takovou cestou. Myšleno tím vybavení, oblečení, strava atd. Jakub Jilemnický je specialista na rody *Haworthia* a *Gasteria* a tak jsme mohli vidět mnoho zástupců těchto rodů.

Přednášky byly zajímavé a pestré.

Fotografie z akce jsou na s. 42.

Jana Čechová

Přišlo e-mailem

Zmlazování řezem

Kaktusy se snažím pěstovat dobře 45 let. Vždycky mne zajímaly ty hůře sehnatelné, často i hůře pěstovatelné.

Takže když se mi naskytla možnost sehnat jaký mastus, pediák či sklerák, málokdy jsem odolal, obzvláště když jsem si je mohl vyset a pak semenáček naroubovat.

Za ta léta mi dost kytek narostlo nejen do krásy, ale také do výšky, takže jsem uvažoval, co s nimi dál. V létě r. 2015 po konzultaci s Jirkou Š. jsem se rozhodl, že jich pár skusím seřezat a zpravokořenit. Tak jsem také cca 15 kytek seřezal a nechal v kelímcích do jara nasucho ve skleníku s ostatními kaktusy, kde hlídám pouze pokles teploty pod cca 7 °C. Skleník je přilepen k domu a orientován k jihu. Na jaře jsem kytky zasadil a přenesl ze skleníku na okenní parapet domu shora částečně krytý balkonem. Na jaře jsem třikrát zalil a pak jednou na podzim. Za celou dobu jsem přišel asi o pět hlav. Přeživší jsem opět zimoval ve skleníku a již beze ztrát. Jak vypadají letos na jaře, již opět na balkoně a po dvou zálivkách je vidět na obrázku, s. 42. Jak se situace bude vyvíjet dál, jsem sám zvědav.

Vladimír Křivánek

Polský časopis

Drazí kaktomilci

Posílám jen krátkou informaci, že vyšlo nové číslo časopisu Kaktusy i Inne 9(3) a dá se stáhnout na webu na adrese <http://kaktusy-sukulenty.pl/joomla16/>. Brzy se objeví i na stránkách Cactus biblio, kde jsou k nalezení i předchozí čísla tohoto časopisu. Tištěná verze by měla být do dvou týdnů.

Máte-li zájem o papírové vydání časopisu, napište mi přímo, než bude zprovozněna stránka pro přihlašování, která je, doufám, že ne nadlouho, ve výstavbě.

Tomasz Romulski, redaktor

Staré semeno – dobré semeno

O svůj výsevářský úspěch se se mnou a s vámi chce podělit naše kaktusářka z Rajhradu, o návštěvě její sbírky jste slyšeli na letošní únorové volné tribuně. Stará semena raději nevyhazujte. Mohou vám udělat radost.

Ahoj, posílám pár fotek, jak jsem Ti říkala o těch semenáčích, jak budu přesazovat další, vytáhnou to celý z vaničky a ještě pošlu. Jsou to loňský semenáče, semena byly starý, tak jsem je sázela husto, vylezla tak třetina a zbytek letos, přesazený – tam je vidět, kolik toho letos vylezlo, jsem zvědavá, co přežije z těch letošních.

Tady (na obrázku, str. 52) je vidět, jak jsou loňský semenáče velký, zbytek jich je už venku a po krajích jsou letošní vyklíčená semena sázená loni s těmi většími semenáči, ale nevyklíčily, až letos. Jsou to mrazuvzdorné *echinocereusy*, semena stará 8–10 let!

Zdraví Sylva Urbanová

Nabídka

Dobrý den, mám doma *Astrophytum* (asi *ornatum*, už nevím) staré asi 40 let – jeden z prvních kaktusů, které jsem si pořídil. Pěstuju to na venkovní terase a zimuju v chodbě domu. Je to velká kytka, kterou špatně zvládám stěhovat na zimoviště. Dlačba má 40 cm. Myslíte, že by o to měl někdo zájem? *Petr Bublák, 722686174*

Fotografii rostliny najdete na s. 52. Vypadá opravdu krásně, je rovná, čistá... Nevím, zda nabídka ještě platí, na zavrání moc neztratíte.

Berlín 2017

Na letošní rok připadlo 125. výročí založení DKG (*Deutsche Kakteen-Gesellschaft*), a tak se v Berlíně v termínu 25.–28. května konal sjezd k tomuto výročí. Berlínský kaktusový klub pořádal (jako každé dva roky) svoji výstavu kaktusů a sukulentů v prostředí Botanické zahrady v Berlíně Dahlemu a v prostředí Botanické zahrady se konalo i několik přednášek.

Večer se konalo v nedalekém hotelu slavnostní setkání zahájené smyčcovým kvartetem a na programu byl i Antonín Dvořák, jakož i „*Mein kleiner grüner Kaktus*“, klasika k podobným setkáním. Následovala přednáška Dr. Wilhelma Barthlotta o vzniku a historii DKG a pak bohatý raut a volný program.

Připadlo mi, že bylo škoda, že se nezúčastnila oficiální delegace SČSPKS, protože přeci jen jsme doslova Kaktusová velmoc, jenže... takže jsme byli jen zastoupeni v prodeji třemi firmami.

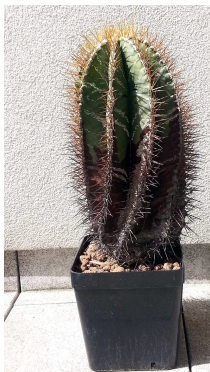
Celá akce byla velmi dobře zorganizována Dr. Thomase Engelem, mým dlouholetým známým, takto předsedou berlínského KK. Prostředí Botanické zahrady je opravdu úžasné a jen prohlídka by zabrala jistě 2–3 dny. Sjezd DKG byl také zčásti volební – z pozice viceprezidenta odstoupil pan Norbert Sarnes (známe ho s manželkou z přednášky v Brně či Pobeskydí) a na jeho místo byl zvolen pan Reinhardt Müller z Lipska, kterého opět znám mnoho roků. Není vyloučeno, že přijede udělat do Brna přednášku o Chile, kam vcelku pravidelně jezdí.

Byla to opravdu povedená akce se spoustou setkání se známými kaktusáři.

Jiří Kolařík

A příště

Do tohoto čísla se nevešel článek od Jiřího Kolaříka, který bude příště kytkou čísla. Zmátel mě jeho název a teprve posléze jsem zjistil, co jsem odložil za parádu. A zbývá ještě článek Standy Stuchlíka z jeho miniseriálu o cestě do Německa.

Nabízené astrophytum

Výsev Sylvy Urbanové

Pohledy do sbírky Andrzeje Muchy

Snímky Jaroslava Kašparovského – návštěva Pepíka Skály

Azet – zpravodaj Klubu kaktusářů Astrophytum Brno – Neprodejné – Redakce, jazyková úprava, sazba: Josef Polách – sazba systémem T_EX s použitím písma Lido – tisk: Tiskárna Indra – vytvořeno s použitím legálního a svobodného softwaru – aniž bylo vědomě ublíženo živým tvorům – v článkách byly opraveny jazykové a typografické chyby, beze změny smyslu sdělení, není-li uvedeno u příspěvku jinak – připomínky, náměty, příspěvky prosím na adresu josef@polach.org